

ת"פ 8393/02/17 - מדינת ישראל נגד ולדיסלב ספיבק, אולג רחמימוב, שמעון אדרי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 8393-02-17 מדינת ישראל נ' ספיבק ואח' 10 פברואר 2019

לפני כבוד השופט בני שגיא

המאשימה

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד טל בנאי-גת

נגד
הנאשמים

1. ולדיסלב ספיבק
על-ידי ב"כ עו"ד צפריר יגור ועו"ד עופר קופרמן
2. אולג רחמימוב (נדון)
3. שמעון אדרי (נדון)

גזר דין - נאשם 1

כללי

1. נאשם 1 הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (יבוא סם מסוכן); ייבוא סם מסוכן; זיוף (ריבוי עבירות); שימוש במסמך מזויף (ריבוי עבירות); קבלת דבר במרמה והשמדת ראיה.

הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים כלל את תיקונו של כתב האישום מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה, טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו.

יצוין כי בעניינם של נאשמים 2 ו-3 גובש גם הסדר עונשי, במסגרתו נשמעה עתירה מוסכמת להשתתף 12 חודשי מאסר על נאשם 2 (ורכיבי ענישה נלווים) ו-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות על נאשם 3 (ורכיבי ענישה נלווים). ביום 12.7.17 אימצתי את הסדר הטיעון בעניינו של נאשם 2 וגזרתי עליו 12 חודשי מאסר, וביום 11.9.17 נהגתי כך גם בעניינו של נאשם 3 והטלתי עליו 6 חודשי מאסר.

אומר כבר כעת, כי לעתירה המוסכמת שנשמעה בעניינו של נאשם 2 קיימת חשיבות של ממש בגזירת עונשו של נאשם 1, ואתייחס לכך בהרחבה בהמשך.

תמצית כתב האישום המתוקן

2. **עניינו של האישום הראשון** בכתב האישום המתוקן בקשירת קשר לייבוא סמים שקשרו שלושת הנאשמים עם אדם המכונה "דימיטרי" ומתגורר בצ'כיה. יודגש, כי בכתב האישום צוין כי מדובר **בסמים מסוג לא ידוע**. במסגרת הקשר, ב- 16 הזדמנויות, שלח דימיטרי סמים לישראל כשהם מוסלקים באריזות של מסנני מים. הסמים נשלחו באמצעות חברת שילוח "פדקס" לסניף "פדקס ישראל" בנתב"ג. הנאשמים הצטיידו בתעודות שונות וביפויי כוח מזויפים, ובעזרתם אספו את החבילות.

עוד טרם אסקור את המשכו של כתב האישום, ראיתי לציין כי חלקם הדומיננטי של נאשמים 1 ו- 2, בוודאי ביחס לחלקו של נאשם 3, עולה באופן מובהק מכתב האישום המתוקן, ואדגיש כבר כעת, כי לשיטתי, לא ניתן לקבוע, על בסיס עובדותיו של כתב האישום המתוקן כי חלקו של נאשם 1 משמעותי יותר מחלקו של נאשם 2.

כך לדוגמא, ועל-פי סעיף 4(ב) לכתב האישום, אותו דימיטרי הודיע לנאשם 2 על הגעתה הצפויה של אחת מחבילות הסם, ואילו נאשם 2 היה זה שהודיע לנאשם 1 שזיף את פרטי יפויי הכוח על-מנת שניתן יהיה למשוך את החבילה. כך לדוגמא, היה זה נאשם 1 שהעביר לנאשם 2 את המסמכים המזויפים בכ- 10 הזדמנויות שונות, אך נאשם 2 היה זה שהציגם לחברת "פדקס". כך לדוגמא, היה זה נאשם 1 שהזמין, בחלק מהמקרים, מונייד וצייד את נהגי המוניות ביפויי כוח (מבלי שאלה ידעו על תכולת החבילה שהתבקשו לאסוף), אך על-פי סעיף 7 לכתב האישום, בחלק מהמקרים היה זה נאשם 2 שאסף את חבילות הסם. כך לדוגמא, ועל-פי סעיף 10 לכתב האישום, היה זה נאשם 2 שהעביר את הסם, באחד המקרים, לנאשם 3.

מעבר לאותן 16 חבילות המוזכרות בכתב האישום, שלח דימיטרי לישראל במסגרת הקשר חבילה נוספת המכילה סם מסוכן מסוג 5F-ADB במשקל 445 גרם, אולם חבילה זו נתפסה על-ידי המשטרה, הועברה לידיה של שוטרת שהתחזתה לעובדת "פדקס", ונמשכה על-ידי נאשם 2 לאחר שקיבל את המסמכים המזויפים מנאשם 1.

החבילה האחרונה נשלחה על-ידי דימיטרי ביום 12.1.17, וגם היא הכילה 537 גרם סם מסוכן מסוג 5F-ADB, אולם גם חבילה זו נתפסה על-ידי משטרת ישראל.

פירטתי את העבירות בהן הורשע נאשם 1, וראיתי לציין כי על בסיס העובדות האמורות, הורשע גם נאשם 2 בעבירות של עסקה אחרת בסם (ריבוי עבירות); קשירת קשר לביצוע פשע (עסקה אחרת בסם); קבלת דבר במרמה; שימוש במסמך מזויף (ריבוי עבירות) וזיוף (ריבוי עבירות).

נאשם 3, אשר חלקו מצומצם ביותר הורשע אך ורק בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

3. **עניינו של האישום השני** המיוחס אך ורק לנאשם 1, בעבירה של השמדת ראיה, שמצאה ביטוי בהשמדת טלפון וכרטיס סים, פעולות שביצע הנאשם מתוך חשש כי הנתונים האצורים ברכיבים אלה, יובילו להפללתו.

ההליך השיקומי שעבר נאשם 1

4. פער הזמנים המשמעותי בין המועד בו נגזר דינם של נאשמים 2 ו- 3 לבין המועד בו נגזר דינו של נאשם 1, נובע מהליך השיקום הממושך שעבר נאשם 1. מדובר במי שהיה עצור כארבעה חודשים, שוחרר לקהילת "אילנות", שם שהה תקופה בת למעלה משנה, החל מיום 14.5.17 ועד 20.6.18, אותה סיים בהצלחה רבה, ולאחר מכן, שולב במסגרת הוסטל תעסוקתי בו שהה כשישה חודשים.

לתיק הוגשו חמישה תסקירים, אשר עיון בהם מלמד על נתוניו של נאשם 1 ועל כבדת הדרך השיקומית המרשימה שעבר.

הנאשם 1 בן 38, ללא הרשעות קודמות, עלה לארץ בהיותו בן 13 עם אימו בלבד, אשר הועסקה, ועדיין מועסקת, כמטפלת בקשישים. הנאשם התמודד עם קשיי קליטה משמעותיים, בין היתר, בהעדר דמות אב מכוונת וסמכותית, חבר לחברה שולית, והחל להשתמש בסמים ואלכוהול כבר בגיל 14. על רקע מצבו, סיים הנאשם 10 שנות לימוד בלבד, וגם שירותו הצבאי הופסק באותן נסיבות. לאחר שחרורו מצה"ל השתלב הנאשם בתכנית גמילה, ולצד זאת למד את מקצוע הספרות, ובהמשך, אף פתח מספרה. לאחר מספר שנים, ועל רקע צבירת חובות ולחצים כלכליים בשילוב עם מחלת הסרטן בה חלתה אימו, ועם הפרידה שחוזה מזוגתו, שב לצרוך סמים ואלכוהול.

מתסקירי שרות המבחן עולה כי השתלבותו של הנאשם בקהילת "אילנות" הייתה מיטבית, הוא עבר הליך טיפולי משמעותי, ובדוחות צוין כי הצליח לעשות שינוי בדפוסי חשיבותו והתנהלותו, מגלה מחויבות ואחריות לתפקידים שהוטלו עליו בקהילה, הביע מוטיבציה להמשך הטיפול, גילה התמדה ובגרות, וגם כאשר עבר לשלב "ג" הכולל שילוב בתעסוקה מחוץ לקהילה, צוין כי תפקודו היה גבוה, ומעסיקיו היו שבעי רצון. כפי שציינתי, ולאחר למעלה משנה בה שהה בקהילה, שולב הנאשם בהוסטל תעסוקתי, שהוא מסגרת חצי פתוחה הכוללת קבוצות, שיחות פרטניות והשתלבות קבועה בעבודה בשעות הבוקר. הנאשם נקלט בצורה מיטבית בהוסטל, שיתף בקשייו, הרשים את הצוות כאדם נבון וחרוץ בעל תפקוד גבוה, וניכר כי עבר תהליך חיובי ומשמעותי, תוך הפקת תועלת מכל השלבים והתפקידים שביצע.

מהתסקיר האחרון שהוגש, עולה כי לאחר תקופת ההוסטל, חזר הנאשם להתגורר עם אימו, השתלב במקביל בהליך טיפולי ביחידה לטיפול בהתמכרויות בבני-ברק, מוסר בדיקות שתן נקיות כנדרש. הטיפול המוענק לו

ביחידה לטיפול בהתמכרויות, כולל קשר פרטני עם מטפל ביחידה, ושמירה על קשר עם בוגרי היחידה הטיפולית המתמודדים אף הם עם אתגרים הדומים למצבו.

על יסוד כלל הנתונים שפורטו, סבר שרות המבחן כי קיימת חשיבות להמשך מעורבות שרות המבחן כגורם טיפולי סמכותי, וזאת לצד ענישה שיקומית בדרך של צו מבחן ו- 350 שעות של"צ. שרות המבחן ציין כי ענישה בדרך של מאסר בפועל, גם אם תרוצה בעבודות שרות, עלולה לפגוע בהישגיו הרבים של הנאשם, ולהביא לריגרסיה במצבו בכל מישורי חייו. עוד צוין, כי במישור הכלכלי משקיע הנאשם מאמצים לתפקד באופן תקין, לצמצם חובותיו, והחשש כי גם היבט זה עלול להיפגע ככל שיוטל עליו עונש מאסר (בין אם מאחורי סורג ובריח ובין אם בעבודות שרות).

טיעוני הצדדים לעונש

5. התובעת, עו"ד טל בנאי-גת, סברה כי יש לקבוע תחם עונש הולם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, וזאת בהינתן כלל השיקולים הרלוונטיים, ותוך התחשבות בעונש שהוטל על נאשם 2. התובעת סברה כי יש לראות את חלקו של נאשם 1 כמשמעותי יותר, ומכאן השוני במתחם העונש ההולם. באשר לעונש המתאים, סברה התובעת כי גם אם ראוי לתת משקל להליך השיקומי, יש לעשות כן בתוך מתחם העונש ההולם. דהיינו - להשית על הנאשם עונש המשקף את הרף התחתון של המתחם לצד רכיבי ענישה נלווים.

6. הסנגור, עו"ד צפריר יגור, סבר כי לא ניתן לקבוע מתחם שונה בעניינו של נאשם 1, שכן השוואת המעשים בין שני הנאשמים, מובילה למסקנה כי מדובר במתווה קלאסי של ביצוע בצוותא, מבלי שניתן לראות באחד הגורמים כדומיננטי יותר מאשר משנהו. הסנגור עתר לאימוץ המלצת שרות המבחן, וזאת נוכח ההליך השיקומי המרשים שעבר הנאשם.

מתחם העונש ההולם

7. דומה שאין צורך להרחיב בדבר הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מביצוע עבירות סמים, ובדבר החומרה הנובעת ממעשיו של הנאשם. אין מדובר בעבירה נקודתית אלא במסכת של אירועים, אשר בוצעו בצוותא, וניתן לראות בהם אף היבטים של תחכום. באשר לעבירה של השמדת ראיה, דומני כי יש לראותה כרכיב נוסף המשתלב במסכת הכללית.

באופן רגיל, ולאחר בחינת הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה, נסיבות ביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. במקרה דנן, ונוכח הסדר הטיעון שגובש עם נאשם 2, דומה כי ניתן להגיע למסקנה בדבר המתחם מכוחו של אותו הסדר טיעון סגור שגובש. בהצגת ההסדר עם נאשם 2, עמדה התביעה על שיקולי ההסדר, על העובדה כי ב-16 המקרים המרכזיים דובר

בסם לא ידוע ובכמות שאינה ידועה, ועל הקשיים הראייתיים שהובילו, בסופו של יום, להסדר.

הגם שקיים שוני מסוים בהוראות החיקוק (שהוא אך ורק תוצאה של הסדר הטיעון שנערך עם נאשם 2 ולא של שינוי העובדות), הרי מבחינה עובדתית כמעט ולא ניתן להצביע על פערים בין מעשיו של נאשם 1 למעשיו של נאשם 2. מדובר בשני קושרים שפעלו בצוותא, וכפי שהבהרתי לעיל, פעולות מסוימות בוצעו על-ידי נאשם 1 ופעולות אחרות על-ידי נאשם 2, והכל במטרה להוציא את הקשר אל הפועל.

לאור האמור לעיל, ובהתאם להסדר הטיעון שגובש עם נאשם 2 על שיקוליו, ראיתי להעמיד את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם על 12 חודשי מאסר ואת הרף העליון על 30 חודשי מאסר. לציין, כי גם התביעה הסכימה שיש לקבוע מתחם עונש אחד לשני האישומים, וכפי שקבעתי - יש לראות באישום השני כרכיב המשתלב בעובדות האישום הראשון, באופן אשר השפעתו תהא על הרף העליון של מתחם העונש.

העונש המתאים לנאשם ללא התחשבות בהליך השיקומי

8. בשלב זה, אדרש לקביעת העונש המתאים מבלי ליתן משקל להליך השיקומי המרשים שעבר הנאשם, ואומר כי לטעמי, יש בהודאתו, כמו גם בעובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות ונתוניו האישיים מורכבים, כדי להצדיק את אימוץ הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, דהיינו - 12 חודשי מאסר. שיקולים אלה ממש היו אלה שהובילו את התביעה לגיבוש ההסכמה עם נאשם 2, ובהמשך, להטלת עונש של 12 חודשי מאסר על אותו נאשם. מבלי לתת משקל לשיקולי השיקום, אין סיבה ממשית בגינה יש לגזור עונש חמור יותר על נאשם 1 מזה שנגזר על נאשם 2, ועל כן, אני דוחה את טענת התביעה בהקשר זה.

לאור העובדה שהנאשם הוחזק במעצר כארבעה חודשים (עד לשחרורו לקהילה הטיפולית), המסקנה המתבקשת כי היה מקום לגזור על הנאשם "תוספת מאסר" של 8 חודשים.

משקלו של ההליך השיקומי

9. כעת, ולאחר שהוברר מהי "תוספת המאסר", יש לשאול האם כברת הדרך השיקומית שעבר הנאשם צריכה להוביל למסקנה, לפיה אין מקום להשית על הנאשם את אותה "תוספת", ודומני כי התשובה לכך ברורה ומובהקת.

הנאשם עבר כברת דרך שיקומית מרשימה, מבגרת, קשה ומפרכת. אין המדובר בהליך של "שיקום בזק" או בטיפול במרכז יום, אלא בשהייה בת למעלה משנה בקהילה סגורה, לאחר מכן שהייה בת חצי שנה בהוסטל, ולאחר מכן השתלבות במרכז יום. מכלל התסקירים מתקבלת מסקנה של הליך שיקומי אופטימאלי ושל נאשם אשר נתנם מההליך הטיפולי, וקיבל במסגרתו כלים משמעותיים אשר יסייעו לו בדרכו החדשה והנורמטיבית. לא בכל יום ניתן לראות הצלחה כה משמעותית של הליך טיפולי כמו בהליך דנן, ויש לחזק את הנאשם להמשיך בדרך זו, בדיוק באופן המומלץ על-ידי שרות המבחן.

אני נכון לקבל את עמדת ההגנה, לפיה הנאשם בחר את הדרך הארוכה ולא את הדרך הקלה. ככל שהנאשם היה עותר לסיים את עניינו בסמוך להכרעת הדין ודינו היה נגזר ל-12 חודשי מאסר, ניתן היה להניח כי היה משתחרר מספר חודשים לאחר מכן. אולם, הנאשם בחר בדרך הקשה והארוכה, וצעד בה כמעט שנתיים חרף קשיים, ותוך התמודדות לא פשוטה עם התהליך המורכב אותו סיים בהצלחה רבה. ניתן היה לצפות כי גם התביעה תראה את הדברים עין בעין עם בית המשפט, ותימנע מעתירה להחזרת הנאשם אל בית הכלא.

זאת ועוד, הדרך המוצעת על-ידי שרות המבחן, שמוצאת ביטוי באופן של הטלת צו מבחן, גם תשמר את ההישגים הטיפולים וגם תבטיח כי היה והנאשם ימנע, ניתן יהיה להחזירו לבית המשפט לצורך גזירת דינו מחדש.

אסכם האמור לעיל, ואומר כי עוצמת ההליך השיקומי הייתה יכולה להצדיק אף חריגה משמעותית יותר ממתחם העונש ההולם, אולם במקרה דנן, ולאור העונש שנגזר על נאשם 2 ותקופת מעצרו של נאשם 1, מדובר אך ורק בחריגה מצומצמת של 8 חודשים.

סיכום

10. לאור האמור לעיל, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

ב. 4 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון או עבירה של זיוף או עבירה של שימוש במסמך מזויף או עבירה של קבלת דבר במרמה או עבירה של השמדת ראיה.

ג. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שרות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

עמוד 6

ד. צו של"צ בהיקף של 350 שעות, אשר יבוצע בהתאם לתכנית אשר גובשה על-ידי שרות המבחן.

ה. מובהר לנאשם כי היה ויפר את צו המבחן או את צו השל"צ, ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולגזור דינו מחדש.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשרות המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

תוך 30 יום מהיום ניתן להשיב את הפיקדון שהופקד בהליך המ"ת לאימו של הנאשם - גב' טטיאנה פשין ת.ז. 31275544.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' אדר א' תשע"ט, 10 פברואר 2019, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט